

Református hitéleti lap

XVI. évfolyam 3. szám

2012. március

A BÖJTNEK IDEJE

„Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Istennek szájából származik.”

A fenti jól ismert mondat Jézus megkísértésének történetében hangzik el. Jézus válaszol így a kísértőnek, amikor az arra akarja rávenni, hogy éhségének csillapítására változtassa a köveket kenyérré. Most az ige kétszeresen is időszerű. Amikor lapunk megjelenik, egyszerre lesz böjti vasárnap is, és biblia-vasárnap is. Tulajdonképpen a testi és a lelki táplálék egymás mellé helyezéséről van itt szó. Mintha Jézus szavaiban ez utóbbi kicsit nagyobb hangsúlyt kapna. Meglehet, hogy idei böjtünkben erre kellene jobban odafigyelniünk.

Korunk igazi nagy kísértése az, hogy az ember elégítse ki az éhségét. Mintha a kísértő szava kísértetiesen valósulna meg. Tulajdonképpen szinte már csak a kő van hátra, amiből még nem próbáltunk kenyeret, ennivalót készíteni. De bizony beleremegnénk, ha kiderülne, hogy milyen alapanyagokból készül a 21. század tápláléka. Ma már szinte viccesnek számít az, ha azt mondogatjuk, hogy tehenet nem látott tej – mert ennél sokkal súlyosabb a helyzet. Kifejezetten káros, veszélyes anyagokból, melléktermékekből is finom csemege kerül az asztalunkra. Ennek egyik oldala természetesen az, hogy miért gyártanak ilyeneket. A másik oldala azonban az a hatalmas éhség, hatalmas étvágy, amellyel megszoktuk a habzsolást. Az, hogy mindenre vevők, illetve „evők” vagyunk. Ahogyan mondani szokták: kettőn áll a vásár. Igaz, hogy sok szemetet gyártanak, de az is igaz, hogy nem gyártottak eddig olyan szemetet, amelyre vevő ne lett volna. Nemcsak étvágyunkra, de fogyasztásunkra, vásárlásunkra is időszerű mondanivalója

lehet a böjti időszaknak.

A mai vasárnap pedig éppen arra mutat rá, hogy mi lehet segítségünkre ebben. Az ige. Isten szava. Miközben arról olvasunk kimutatásokat, hogy miből mennyi fogy, mit vásárolunk leginkább, szerényen, szinte észrevétlenül húzódik meg egy kis beszámoló a sok hasonló között. A Magyar Bibliatársulat biblia-vasárnapi körlevele. Örömmel olvasom, hogy folyik a Biblia szövegének gondozása, új fordítás készül, mai, a kor emberének könnyebben „emészthető”. Örülök, hogy mintegy egymillió forint értékben adományoztak Bibliát az árvíz és a vörös iszap károsultak számára. Azután majd’ másfél millióért fiataloknak. Az után arról is értesülök, hogy adományommal, a szokásos március első vasárnapi perselypénzen keresztül ezt a szolgálatot én is támogathatom. Ha valaki a mai nagy üzleti világból ezeket hallja-olvassa, biztosan kineveti a jelentést. Milyen számok ezek a multi milliárdok között? Észrevehetetlenek. Észrevehetetlenek?! Biztosan nem. Ha többről nem is, de annyiról mindenesetre tanúskodnak, hogy „nemcsak kenyérrel él az ember...”, illetve hogy vannak, akik nemcsak kenyérrel élnek. Sőt, akik nemcsak kenyérrel akarnak etetni másokat. Sőt olyanok, akik nem szeméttel, káros, ártó, életet veszélyeztető csemegevel akarnak jóllakatni, hanem olyan eledellel, amely védi, tisztítja, gazdagítja az életet.

Böjt és ige. Figyeljünk oda ezen a vasárnapon erre az összefüggésre. Adományaink morzsájával segítsük azt a szolgálatot, amelyik örök táplálékot, Isten élő igéjét kínálja minden embernek. Ha többen és többen leszünk ilyenek, egészen bizonyosan nehezebb lesz megetetni velünk a bűzát nem látott kenyeret, a tehenet nem látott tejet, a

tyúkot nem látott tojást... és akkor nem lesz érdemes ilyet gyártani annak sem, aki ezzel akarja „megetetni” az emberiséget.

Gerecsei Zsolt

NYILATKOZAT

A Magyarországi Református Egyház Zsinatának Elnöksége megdöbbenéssel értesült róla, hogy Kassai Gyula, a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház (SZRKE) lelkipásztora szlovák állampolgárságát elveszítve „bejelentett lakhely nélküli idegen” lett Szlovákiában, és törölték a lakcímnnyilvántartásból. Egyúttal mély aggodalommal figyeli azt a folyamatot, hogy lelkipásztorként életével és hivatásával a helyi közösség gyarapodását és boldogulását szolgáló saját állampolgárat fosztja meg alapvető jogaitól a szlovák állam a magyar állampolgárság megszerzése miatt.

Az Elnökség ugyanakkor magyar református egységünkből adódó kötelességének és lehetőségének tekintve, valamint szolidaritását kifejezve – az SZRKE vezetésével egyetértésben – igyekszik mindent megtenni, ami a lelkipásztor helyzetének megnyugtató rendezését szolgálja, jogainak gyakorlását elősegíti és a körülményekből fakadó létbizonytalanságát enyhíti. Teszi mindezt különösképpen a nyilvánosság erejének felhasználásával, a testvéregyházak és az európai egyházi szervezetek – közöttük a Református Egyházak Világközössége Európai Tanácsa – tájékoztatásával.

Budapest, 2012. február 22.

„...ÉS RÓLA TÉGY HITVALLÁST, NYELVEM!”

Olvasandó: Mt. 16: 13 – 20

Textus: Mt. 16: 16 „Simon Péter megszólalt, és így felelt: "Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia."”

Kedves Testvérek!

Nemrég elkezdődött a negyven napos nagyböjt, már húsvétra készülünk. Ha megnézzük egyházi évünket, három nagy ünnepünk közül – karácsony, húsvét és pünkösd közül – kettőt jó hosszú előkészületi időszak előz meg.

Karácsony előtt négy hét adventi várakozás, húsvét előtt negyven nap böjt. Én úgy gondolom, hogy nem csupán az ünnep maga egy kiemelt alkalom, de már a készülődés is lehet a hitvallás ideje.

Sőt talán az advent és a böjt ideje még alkalmasabb a Krisztusról szóló bizonyosságtelre, mint maga az ünnep. Hiszen karácsony is és húsvét is egy nagyon mozgalmas időszak a magyar családok életében, elsősorban saját rokonainkkal és barátainkkal vagyunk elfoglalva, nem is igazán jut idő arra, hogy a közvetlen környezetünkön kívül másra is figyeljünk.

De a készülődés időszakában mindig azt érzem, hogy a világ sóvárogva figyel ránk, keresztyénekre. Nézik, hogy mit teszünk, és néhányan talán még azt a kérdést is felteszik magukban, hogy miért tesszük.

Azt várják tőlünk, hogy példamutatásunkkal, hitvallásunkkal értelmet adjunk az amúgy látványos, de lelki tartalom híján üres ünnepeknek. Mi pedig érzésem szerint rendszeresen elmulasztjuk ezeket a csodálatos lehetőségeket.

Ezért hoztam ezt az igeszakaszt az olvasók elé, a keresztyén hitvallások legöregebbjé, a legtömörebb hitvallást mind közül.

Talán emlékszünk még arra a konfirmációi oktatásból, hogy nem csupán egyetlen hitvallás létezik. Bár mindig minden jelentős alkalommal, az úrvacsora alkalmával és temetésekén is az apostoli hitvallást mondjuk el, ez még nem az egyetlen keresztyén hitvallás.

Az ősegyháznak is volt több hitvallása, például mondhatnánk a niceai vagy a nicea-konstantinápolyi hitvallást is. De a történelem folyamán minden egyes nemzedék megalkotta a maga hitvallását. Így született meg reformátor őseink tollából a Heidelbergi Káté és a Második Helvét Hitvallás is.

Persze tudjuk azt is, hogy nem csak szavakkal tehetünk hitet Krisztus mellett, beszélhetnek helyettünk a tetteink is.

De bármilyen hitvallásról legyen is szó általánosan elmondható, hogy a hitnek ez a látványos megnyilatkozása általában valaki ellen szól. Ezalatt azt értem, hogy a keresztyén hitvallások jellegükből adódóan mindig azt mondják el, hogy mitől vagyunk mi mások, mint a többi ember.

Az őskeresztyén egyház hitvallásai azért születtek meg, hogy a hitre jutott keresztyének szépen szabatosan meg tudják fogal-

mazni, hogy ők miért nem pogányok, miért csak egyetlen Istenben hisznek a rengeteg isten közül, akiket a világ tisztel. Reformátor eleink azért öntötték írásba hitüket, hogy nyíltan és egyértelműen kijelentsék miért is nem tagjai már a római katolikus egyháznak, és mi ellen protestálnak.

Arra szeretném felhívni a kedves testvérek figyelmét arra, hogy Péter hitvallása melyet magunk előtt látunk minden tekintetben megfelel ugyanezeknek a kitételeknek.

Mert Jézus azt kérdezte a tanítványaitól: „Kinek mondják az emberek az Emberfiát?” Ez egy egyszerű közvéleményt kutató kérdés. Mindnyájan szeretnénk tudni, hogy mit beszélnek mások a hátunk mögött. Persze ha meg sikerül megtudni, akkor gyakran szeretnénk elfelejteni. De szinte mindenki ott van a vágy, hogy tudja hányadán áll a körülötte élőkkel. Nagyon kevés olyan önző ember létezik, aki teljes egészében fittyet hány mások véleményére. S talán jól is van ez így, hiszen az ember egy közösségi lény, kapcsolataink, egymással való viszonyunk nagyon meghatározza életünket.

De ha megnézzük Jézus végül is nem a nagy tömeg, az „átlag ember”, véleményére volt kíváncsi, nem nagy vonalakban akarta tudni, hogy milyen a hírneve. A következő kérdése: „Hát ti kinek mondotok engem?” nyilvánvalóvá tette, hogy Ő saját tanítványainak egyéni meglátásaira, és véleményre kíváncsi. Nem a tömeg, hanem az egyén érdekelte.

Könnyű elmondani, hogy mit gondol más, hogy milyenek a szomszéd országban, a szomszéd faluban, vagy a következő házban élő emberek, és hogy mit gondolnak ők. De amikor saját véleményünket kell szavakba önteni, és nem pletykálni kell, akkor már sokkal szerényebbek vagyunk.

Jézus kérdésében ott volt a provokáció: „Ti is ezt gondoljátok? Tömeg emberek vagytok, mentek a többiekkel és ti is azt gondoljátok, amit ők? Végig gondoltátok egyáltalán, vagy csak sodor az ár?”

Ekkor a tanítványokban: „szó bennszakad, hang fennakad”. Kis hallgatás; végiggondolják, mi is lenne a jó válasz; és Péter a legszűkebb tanítványi kör szószólója, a legnagyobb hangú és leghirtelenebb mind közül kibök egyetlen rövid kis mondatot: „Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia.”

Talán mikor kimondta, akkora már ő maga is megjéjdt. De ezzel az egyetlen mondattal megszületett a legelső keresztyén hitvallás, ami szívből jött, ami hirdette miért is más a keresztyén ember, mint az őt körülvevő tömeg.

A mai napon Jézus mintha minket kérdezne: „Mit hiszel?” A mi Urunk ma is egy őszinte, bátor és személyes hitvallást vár tőlünk. Már önmagában ez is egy komoly kihívás. Néha még Istennek is nehéz bevalani saját érzéseinket, gondolatainkat. Van, hogy csendes magányunkban összekulcsol-

juk kezünket, és szeretnénk kiönteni a szívünket, de csak hebegünk-habogunk, nem csak a szavakat nem találjuk, a gondolatok se jönnek olyan könnyen, mint szeretnénk.

De valamiért jobban félünk az emberektől, mint magától az Istentől. Amikor embertársaink kérdeznek rá hitünkre, amikor munkatársaink, szomszédaink, sőt gyermekeink kérdeznek rá arra, hogy mit is hiszünk, mintha teljesen leblokkolnánk. Ilyenkor szintén Péterre hasonlítunk, de a nagypénteki Péterre, aki képes akár háromszor is megtagadni mesterét az emberek előtt.

Krisztus nem vár tőlünk sokat. Nem hangzatos szavakat várt Pétertől, nem precíz több oldalas hitvallást. Megelégedett egyetlen rövid mondattal is, ami szívből jött, és ami kifejezte mindazt, ami az emberek számára láthatatlan.

Az ünnepekre készülve rövid tömondatokban is megfogalmazhatnánk, hogy miért fontos ez az alkalom, mire való a készülődés ideje, valamint, hogy miért csak Krisztussal és Krisztusban van értelme ennek az ünnepnek, amire annyira készülünk.

A mi református vallásgyakorlásunkban a kiemelt fontosságú eseményeknek nagyon jó mércéje, hogy mikor is tartunk úrvacsorát.

A böjt első vasárnapján tartott úrvacsora jól mutatja, hogy mennyire fontosnak tartjuk ezt az alkalmat. Lehet, hogy nem tartjuk magunkat szigorú étkezési előírásokhoz, mint római katolikus testvéreink, de igenis fontos alkalom számunkra is a böjt ideje, a húsvétra készülési alkalma. Ez egyrészt a fokozott Istenre figyelés ideje, amikor többet olvassuk a Bibliát, amikor többet imádkozunk. Másrészt ez a fokozott önvizsgálat ideje is, amikor a bűnbánat és a bűnvalás erősebben megjelenik a mi életünkben. Ezek olyan lelki alkalmak és lehetőségek, melyek befelé fordítják az embert. De a böjt nem csupán a befelé fordulás ideje, a böjt a hitvallás ideje is. Amikor Isten és ember előtt ki kell jelentenünk a hitünket és meggyőződésünket. Amikor vallást kell nekünk is tenni Krisztusról, mint egykor Péternek. Ha máshol nem is, de legalább a tanítványok szűk körében, a gyülekezetben ki kell mutatnunk hitünket, és meggyőződésünket. Hitet kell tennünk Krisztus mellett, amíg még van rá lehetőségünk.

Jézus válasza nem marad el a mi hitvallásunkra. A mi mesterünk nem csak Pétert dicsérte és jutalmazta meg őszinte, bátor és személyes hitvallásáért.

Mindenkinek jutalmat tartogat, aki kiáll mellette és hitet tesz róla az emberek előtt. Az Úr adjon nekünk erőt és Szent Lelke által szavakat a szánkba, hogy ki tudjuk használni idein is a böjt idejét, ne csak a bűnbánat gerjedjen fel a mi szívünkben, hanem hitvallásra is indítson minket az Isten.

Molnár Varga Péter

MERRE TÖVÁBB MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ ?

A tatai református templomban gyűltek össze az egyházmegye presbiterei, hogy idei konferenciájukon a címben megfogalmazott kérdésről informálódjanak, eszmét cseréljenek.

Az együttlét elején Bellai Zoltán, püspöki főtanácsos Mt. 13. 23 és Jn. 15. 26 alapján a megvetés példázatával hirdette isten Igéjét. Kihangsúlyozta, tudnunk kell befogadni az Igét, de vigyázni kell, hogy életünk ne legyen terméketlen legyen. Életünk legyen hasznossá Isten ügyében.

Az áhítat után Gyimóthy Géza, a tatai egyházmegye gondnoka megnyitotta a konferenciát, őt követően Bogáth István, főjegyző a magyar Református Presbiteri Szövetség nevében köszöntötte a konferenciát.

Az első előadó Szűcs Attila, zsinati tanácsos előadásának címe: Tennivalók a presbiter szemével volt. Előadásában elmondta, bár egyházunk megőrizte hitvallásbeli és szervezeti egységét, mégis rendkívül nagy problémaként említette, hogy csak az utóbbi tíz évben 50000 fővel csökkent egyházunk létszáma. A kiürülésnek kiüresedés is a következménye, ez viszont már nagyon komoly problémákat vet fel. Hangsúlyozta a stratégiakészítés szükségességét, hiszen szerinte ha nem tudjuk mit akarunk tenni, akkor nem is fogunk tenni semmit egyházunk megújítása érdekében. Az elmúlt időszakra utalva kiemelte, hogy az egyház belső okokból indítatva sokkal kevesebbet ért el mint amit a külső körülmények lehetővé tettek volna. A beintegrálás nem sikerült, pedig a népszámlálási adatok birtokában a feladatok világosan látszódtak. Megítélése szerint sokszor nem hiteles a szolgálat, legyen az egyházunk bármely szintjén. Hangsúlyozta a legutóbbi rendkívüli balatonszárszói Zsinat eredményét, a hallgatóság soraiból egyöntetű derűtséget váltott ki, mely szerint majd bizottságokat hoznak létre az ügyek vizsgálatára és majd a bizottságok bizottsági munkálatai alapján értékeléseket fogalmaznak meg. Nagyon fontos tennivalóként fogalmazta meg, hogy a világi szerepe ne csupán protokolláris legyen hanem elvárható, hogy súlyuknak megfelelően az érdemi dolgokban is rész kapjanak, részt vegyenek. Rendkívül fontos tennivalóként

említette, hogy a gyülekezetek egykor elrabolt földtulajdonainak kárpótlását minden egyházi szinten kérni kell.

Dr. Bogár László, közgazdász professzor előadását hallgathatták meg a résztvevők a következőkben.

Közgazdász szemmel vizsgálta meg az elmúlt időszakot és a jelen történéseit. Elmondta, hogy mai világunkat egy olyan „Pusztító Világerő” irányítja amely még a saját létét is tagadja. Hangsúlyozta, hogy egy összezavart nyelvű, elméjű közösség képtelen cselekedni. És most éppen ez a cél.

Ez ellen az erő ellen csak akkor lehet eredményesen fellépni, ha van:

Lelki, erkölcsi szellemi talapzat és az egészséges.

Közösségnek van saját fizikai tudata.

Fizikai lét párosul a saját gazdasági léttel.

Kiemelte, hogy nincs magyar gazdaság, hiszen a magyar vállalkozó csupán réslakó, aki ott tud működni ahol mások neki egy résnyi helyet hagytak. Idegen erők és azok kollaboránsai még mindig szagatják hazánkat.

Előadását követően a Tatai Református Gimnázium énekkara szolgált a gyülekezet előtt.

Ezután a jelenlévők kiscsoportok beszélgetések helyszíneire vonultak, ahol az elhangzottakról beszélgethettek,

vitatkozhattak.

A kiscsoportos megbeszélésekről visszatérve dr. Márkus Mihály nyugalmazott püspök egyházunk megújulásával kapcsolatban hangsúlyozta, aki nem akarja hogy változás legyen az nem akarja, hogy megmaradjon egyházunk! Változatok elmétek megújulásával, kérte a jelenlévőket Pál apostol szavaival. Kiemelte a legfontosabb presbiteri feladatot, éleddel légy példa településed reformátusai és más lakói előtt.

Dörögdelmes szavakkal emlékeztetett a presbiterek, lelkészek feladatainak végrehajtására. Ezután megrázó események következtek, hiszen a püspök úr elmondta, nemrég megtörtént az 1956 óta végrehajtott hétmilliomodik abortusz. Kérte a gyülekezetet, hogy fennállva imádkozzon, imádságában megemlékezett a hétmillió meg nem született magyar gyermekről.

A kiscsoportos foglalkozáson elhangzottakat a csoportvezetők foglalták össze.

A földkérdésben egyöntetűen mindenki a kárpótlás mellett foglalt állást, elfogadva azt a véleményt, hogy minden presbitérium hozzon határozatot melyben az elrabolt tulajdon kárrendezését kéri.

Ne vállalja a presbiteri tisztet aki nem jár rendszeresen templomba.

A presbiterek képzését mindenki nagyon fontosnak tartotta ezeket az alkalmakat meg kell szervezni!

A presbitereken és nem a magas egyházi vezetőkön múlik egyházunk sorsa.

A kötelező hittanoktatást és annak működtetését a presbitériumoknak támogatni kell.

Terveket kell készíteni, mely a gyülekezet bővítését is szolgálja és a tervek megvalósulását számon is kell kérni.

A presbiter saját gyülekezeti élete rendbetételével kezdje a munkát.

Mindenki vállaljon konkrét feladatot. A liturgiai reform szükséges, de ahhoz széleskörű támogatottság kell. A nehézségek ellenére nagyobb anyagi áldozatot kell vállalni. Nincs igazi kapcsolat a felsőbb egyházi szintekkel.

Minden csoportban az egyházmegyék megerősítését szorgalmazzák.

Szorgalmazni kell a médiában való közvetlen megjelenést, szükséges az egyházi honlapok megélőbbé tétele.

A személyes kapcsolat legyen a legfontosabb, ez a legfőbb marketing tevékenység.

Egyöntetű vélemény volt, hogy az utóbbi évek legjobb, legszervezettebb és legnyíltabb konferenciája volt az idejé. Többen hangsúlyozták, erre vártunk régóta. Köszönet illeti a szervezőket és mindenkit aki segített a konferencia lebonyolításában.

2012-ben a Tatai Református Egyházmegye Hét Határos kiskörében a presbiterképzés tematikája

„ Viseljetek gondot tehát magatokra és az egész nyájra, amelynek őrizőivé tett titeket a Szentlélek, hogy legeltessétek az Isten egyházát, amelyet tulajdon vérével szerzett. ” ApCsel. 20.28

Áhítat evangelizáció	Bibliaiskola		Gyülekezetépítés	Fogadó gyülekezet és időpont
	A kárpátaljai reformátusok ma. Tihor Melinda hitoktató	A mai ifik a jövő gyülekezeteké? Kie a felelősség? Sárköziné Csonka Zita		
Kovács Tamás lp.	A délvideki reformátusság ma. Vajs Tibor lp.	Az egyetlen papság Bátki Dávid lp.	A lelkész és a presbitérium munkamegosztása Gyimóthy Géza em. gondnok	2012. február 24. (péntek) 17.00 óra DAD Heidelbergi Káté VI. Úrnapja
Vajsné Fazekas Ibolya lp.	Erdélyi reformátusság ma. Sugárné Damó Márta lp.	400 éves a Dunántúli Református Egyházkerület Gerecsei Zsolt lp.	Mit jelent nekem az istentiszteleten való részvétel? Szász Dóra hitoktató	2012. március 23. (péntek) 17.00 óra Kisbér Heidelbergi Káté VII. Úrnapja
Sugár Tamás lp.	A felvidéki reformátusok ma.	Ha valaki más evangéliumot hirdet... Molnár Varga Péter lp.	Hogyan olvassam a Bibliát? Juhász Róbert lp.	2011. április. 20. (péntek) 17.30 óra Szákszend Heidelbergi Káté VII. Úrnapja
Molnár Varga Szilvia			Látható-e a gyülekezetek szintjéről a Zsinat munkája és fordítva? Szűcs Attila zsinati tanács tagja	2011. május 18. (péntek) 17.30 óra Bábolna Heidelbergi Káté VIII. Úrnapja

Kapcsolat: **Bogáth István**
06-30/9374-169
bogath@t-online.hu

17.00 (17.30) Áhítat
17.15 (17.45) A kijelölt KÁTÉ kérdések felolvasása
17.20 (17.50) BIBLIAISKOLA előadás I.
17.35 (18.15) BIBLIAISKOLA előadás II.
17.50 (18.30) Kérdések
18.05 (18.35) GYÜLEKEZETÉPÍTÉS előadás
18.20 (18.50) Beszélgetés az előadás témájáról
18.50 (19.20) Egy testvér biztonyságtétele, Imádság

NÉZZ FEL!

Kedves olvasó az Úr Jézus Krisztusban.

Én úgy gondolom, hogy ma is éppen az Ésaías korát éljük. Ez a világ körforogás módon halad előre. Istent tagadó vagy ha meg is valljuk, hogy hiszünk benne de sajnos ajkunkkal és nem a szívünkkel tesszük ezt. Istennek pedig hit nélkül lehetetlen tetszeni. És ha hittel fordulok hozzá, márpedig csak így lehet vagyis így érdemes akkor miért nem nézünk fel? Szerintem úgy van ahogy Ésaías próféta által tolmácsolta Isten: ez a nép illetve (világ) csak ajkával tisztel engem, de szíve távol van tőlem. Márpedig ha ez így van akkor hogyan is tudunk felnézni hozzá imádkozás közben. Sehogy, vagyis "Lehetetlen." Azért van, hogy a templomokban vagy ima összejövetelekkor imádkozás közben az imaközösség 98%-ka komoran és torzított arccal vagy tekintettel a földet nézi vagy behunyt szemmel imádkozik! Kedves olvasó én nagyon sok helyen jártam itthon és külföldön is, de sajnos azt látom hogy az emberiség nagyon el van torzulva. Aligha lehet egy-két embert látni aki felfelé néz és ezért van az hogy az ördög manapság nemhogy kaszál, hanem rekord termést arat magának. Nem vesszük észre hogy az ördög minden tekintetben az ember ellensége. Jézus váltság halálát semmibe se vesszük pedig ha egy kicsit is törődnénk is vele akkor tudnánk egy picit felfele is pislogni. Én azt kívánom hogy legyünk egyre többen akik feltekintünk az égbe, mert csak így tudjuk a sátánnak ellenállni. Álljatok az ördög ellen és az elfutó toletek. Próbáljuk is ki és így felfelé nézve és égbe emelt kézzel várhatjuk az isteni áldást és imáink meghallgattatását.

Jakab Attila Bana

**A következő presbiterképzési alkalom:
Kisbér,
2012, március 23.
(péntek)
17.00 óra**

**Református templom
melletti gyülekezeti terem.**

PRESBITERKÉPZÉS DADON

Elkezdődött a presbiterképzés idei sorozata a Hét határos kiskörben. 2012. január 24-én az érdeklődő presbiterek Dadon, találkoztak. A gyülekezeti teremben 43-an foglaltunk helyet hat gyülekezet képviselőiben.

A rendezvény a Magyar Református Presbiteri Szövetség tematikája alapján ezúttal is áhítattal kezdődött, melyet Kovács Tamás helybéli lelkipásztor tartott. Igehirdetésének alapja a magvető példázata volt. Itt az ideje a vetésnek, ez ránk presbiterekre is vonatkozik, azonban nagyon nagy türelem kell a gyenge vetés gondozásához, mert ha túlzásokba esünk nagy kárt tudunk okozni, emlékeztette a jelenlévőket.

Sajnos keveset tudunk a mostani határon kívül rekedt református testvéreinkről, e hiányosságok pótlásának első előadója Tihor Melinda, hitoktató volt aki Kárpátaljáról érkezett, s jelenleg a dadi református iskolában tanít. Ő beszélt nekünk a kárpátaljai reformátusság

fontos: onnan haza is hozni épségben. A mai üzemanyagárak mellett óriási segítség és nagy áldozat ez, amelyet bármelyik presbiter vagy gyülekezeti tag vállalhat, ha van rá módja.

Küldeni: Ha már nem tudjuk magunkkal hívni, esetleg elvinni a gyerekeket, küldjük el őket a nekik való rendezvényekre.

Megmutatni: A szolgálat örömét, a közösség erejét, a munka örömét, a segítségnyújtás örömét, az összefogás erejét.

Előadása zárszavaként néhány kérdést tett fel, melyek megválaszolása biztató jövőképet vázol fel számunkra!

Mi az, amit megtehettem volna, de nem tettem?

Ha nem tettem semmit, miért van ez így?

Ha nem túl sokat tettem eddig, mit szándékozom a jövőben tenni?

Imádkoztam-e már gyülekezetem fiataljaiért?

helyzetéről.

Sárköziné Csonka Zita a fiatalokkal való foglalkozásról tartott előadást, melynek címe is önmagáért beszél.

A mai ifik a jövő gyülekezete Kie a felelősség?

Előadónk a dadi iskolában tanít és sokat vállal az ifi csoportok szervezéséből. Mondandóját öt fő csoportra osztotta, ezzel mutatva meg mik is azok a feladatok, melyek elvégzése esetén jó reménységgel tekinthetünk a jövő felé.

Hívni. A személyes példamutatás és a korai szocializáció erejére építve családtagként, rokonként, barátként, pedagógusként magunkkal hívni a gyerekeket az istentiszteletre.

Vinni: Nagyon egyszerű dolog: Fizikailag eljuttatni őket valamilyen áldásos esemény színhelyére, és ami ugyanilyen

Ha igen, ha nem, ezentúl imádkozunk gyülekezetünk, egyházunk és nemzetünk fiataljaiért, mert ők a jövő.

A következő előadó Gyimóthy Géza, egyházmegyei gondnok volt. Ő a lelkész és a presbitérium kapcsolatáról, munkamegosztásáról beszélt. Szerinte nagyon fontos, hogy a lelkész elsősorban lelkigondozó legyen. A presbiterek pedig vegyék le a menedzselés terhet a lelkészek válláról.

Az előadást vitaindítónak szánta, mely után valóban a Hét Határban megszokott őszinteséggel és nyíltsággal beszélgettünk tovább viselt dolgainkról.

A jelenlévők még több, mint egy órát fejtegették mit is kellene, lehetne tenni egyházunkért.

Bogáth István

Ügyünk

Takarásba sétált az ismerős arcú
Kifehéredett bajuszú szép kort megért
Ingyen utazik már a vonaton, tudom,
De zavart a szemét takaró szemüveg

Mentem én hozzá tanácsért a bajomban
Azzal bocsátott el, jók a gondolatok
Eddigi találkozásunkkor melegen szólt
Vajon elbújni előlem mi oka lett

Csak nem ő is jelentések írója volt
Velem elhithetné, hogy kényszerből
rótt
A betöltött tisztsége célpont volt annak
Kinek a munkája a beszerzés volt

Most sem a harag íratja e sorokat,
De tisztán szeretném látni a múltunkat
Következetes próbáltam maradni még
Elődeim elveihez ragaszkodtam

Talán erre ment rá az egészségem is
Nem voltam elég éber, körütekintő
Pedig a könnyebb életet ajánlgatták,
De lelkeim tisztasága nem volt eladó

Tatai Ferenc, Komárom, 2012-02-24

1%

Kedves Testvérünk!

Kérünk, ha adód egy-egy százaléka
felől rendelkezel vegyél számításba
bennünket is!

A HÉT HATÁR újság kiadójának a
Közelebb Egymáshoz
Alapítványnak adószáma:

18606876-1-11

és

**A Magyarországi Református
Egyház**

technikai száma: **0066**

Tudod, ha nem rendelkezel
sehogyan, akkor elvesz adód egy
százaléka a "nagy kalapban".

Előző évben az egy százalékokból
198.732 forint érkezett.

A kuratórium döntése értelmében a
Hét Határ kiadási költségeit enyhítettük
vele.

A kuratórium.

Heidelbergi káté

67. KÉRDÉS: Arra valók?e tehát az Ige és a sákramentumok, hogy hitűnket Krisztusnak a keresztfán történt áldozatára, mint üdvösségünk egyedüli alapjára irányítsák?

Igenis arra valók, mert a Szentlélek az evangéliumban tanítja, a szent sákramentumokkal pedig megerősíti, hogy a mi teljes üdvösségünk Krisztus egyetlen áldozatában rejlik, amely miérettünk a keresztfán ment végbe.

68. KÉRDÉS: Hány sákramentumot szerzett Krisztus az Újszövetségben? Kettőt: a szent keresztséget és az Úr szent vacsoráját.

69. KÉRDÉS: Miképpen emlékeztet és biztosít téged Isten a keresztségben arról, hogy Krisztusnak a keresztfán való egyetlen áldozata neked javadra szolgál?

Úgy, hogy a vízzel való külsőöntést maga Krisztus rendelte, és egyúttal azt ígérte, hogy az övére és Lelke az én lelkeim tisztátalanságát, azaz minden bűnömöt oly biztosan lemossa, mint amilyen bizonyosan leviszi külsőleg a test szennyét a víz, amellyel megmosakodom.

Tisztelettel hívunk és várunk minden érdeklődőt a Tatai Református Egyházmege ez évi Asszonykonferenciájára!

A konferencia helye: Császá, Református Templom, Kisfaludy u. 31.
A konferencia ideje: 2012. március 10. (szombat)

A konferencia programja:

- 9, 30 Áhítat- Csákainé Szabó Natália lelkipásztor- Szomód
- 9, 45 Köszöntés- Máté László esperes- Komárom
- 9, 50 Információk- Juhász Róbert lelkipásztor- Császá
- 9, 55 Zenei blokk: Sárközi Erika orgona- Császá és Maria Teper fuvola- Lengyelország
- 10, 05 Hit- boldogság- lelki egészség- elméleti alapvetés- Dr. Jeanné Loós Anita pszichológus- Bethesda Kórház Budapest
- 10, 50 Zenei blokk: Sárközi Erika és Maria Teper
- 11,00 Hit- boldogság- lelki egészség a gyakorlatban- Sztankevics Ljudmila presbíter- Paks
- 11, 45 Közös éneklés, kérdések
- 12, 00 Hirdetések, a konferencia bezárása
- 12, 10 Szeretetvendégség

Testvéri üdvözléssel, a császári Presbitérium

Imádság:

Urunk Krisztusunk hozzád jövünk, és téged kérünk, adj nekünk erőt ahhoz, hogy ki tudjuk használni az előttünk álló időt, és tudjunk vallást tenni Rólad az emberek előtt.

Bűnös és gyenge szolgálid vagyunk, de kérünk bocsáss meg nekünk, ad a te Lelked erejét, hogy az világosítsa meg a mi elménket, az adjon nyomatékot a mi szavainknak. Kérünk, hogy mikor eljön az ideje az egész világ méltó módon ünnepelhesse a te feltámadásod ünnepét, amikor pedig eljössz majd újra közénk, akkor minden ember áldjon és dicsérjen téged. Ámen

GYEREKSAROK

LÉLEK GYÜMÖLCSEI: ÖRÖM

Kedves gyerekek! Az elmúlt hónapokban megismerkedhettetek a Lélek gyümölcsei közül a szeretettel és a békeséggel. Most egy újabb gyümölcsöt tehetünk a képzeletbeli kosarunkba, az örömet. Szerintem, ha most azt kérném, mondjon el mindegyikötök egy olyan

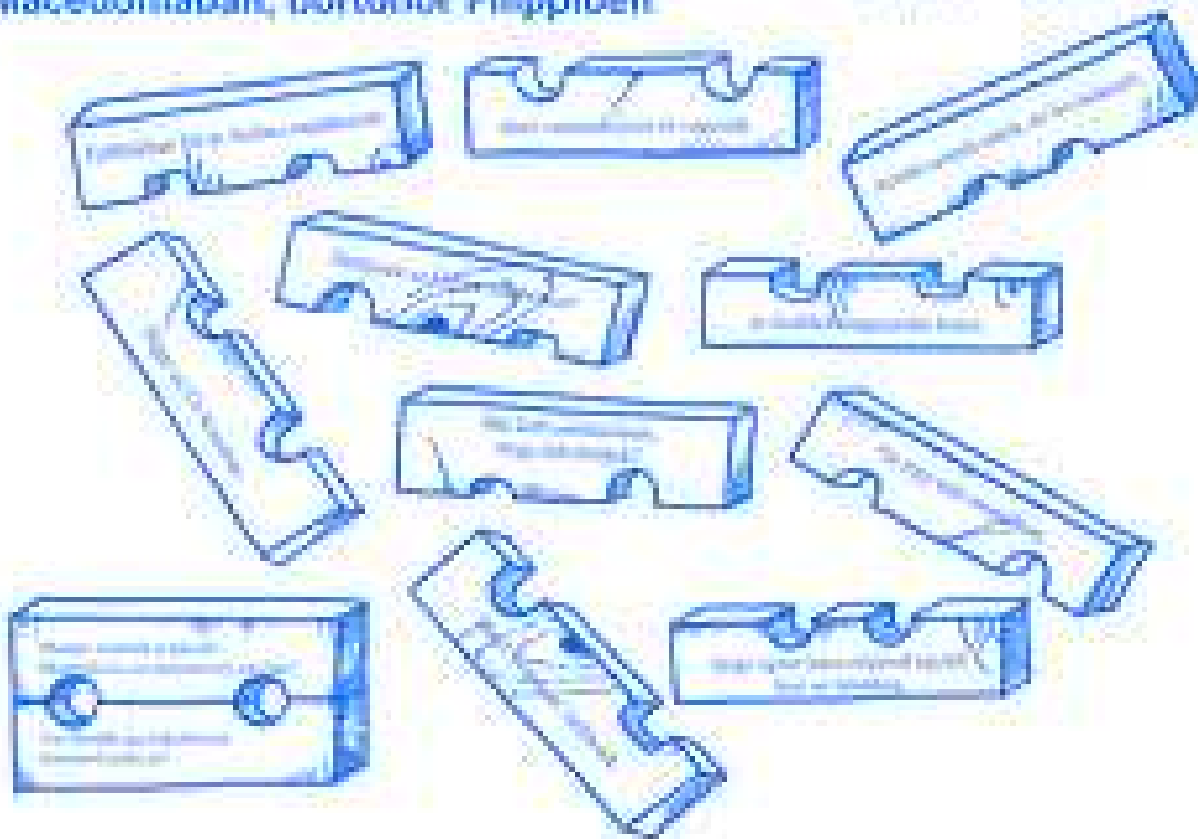
társát, Szilászt. Ártatlanul kerültek börtönbe, hiszen egy kislányt szabadítottak meg a gonosz lélektől, de ez nem mindenkinek tetszett, hiszen ez a lány pénzért mondta meg a jövőt az embereknek, ezt pedig elvették tőle gazdái. Amikor Pál és Szilász kiűzték belőle az ördögöt, elvesztette jósló tudományát és ezzel a pénzszerzési képességét is. A gazdái dühükben az apostolok ellen fordultak fellázítva az embereket. Hatóság elé állították őket, akik megverették, bilincsbe verték és börtönbe zárták őket. Éjszaka, bár biztosan rettenetesen fájtak sebeik, de ők nem jajgattak, ha-

Készíthetünk magunknak ÖRÖM-LÁN C-ot is, amivel felidézhetjük később örömeinket és bánatainkat, amikből Isten megszabadított és így az is örömmé vált. Vágj fel színes papírokat csíkokra, mint a karácsonyi füzérhez, csak kicsit vastagabbat, hiszen írnod kell rá. Amikor megírtál egy örömet, ragaszd össze a végénél. Ehhez fogod kapcsolni később a többi.

Jó munkát kívánok!

Második missziói út (1): Pál és Szilász
Macedóniában, börtönőr Filippiben

*** 337-338

esetet, amikor örült, biztosan rengeteg ilyen örömteli eseményt fel tudnátok sorolni. De képzeljétek el, hogy az az öröm, amiről itt a Szentírás beszél, nem csak akkor lehetséges, amikor kapunk valami szép ajándékot, meglepetés vár a barátunk kezében, vagy jó jegyet kapsz, hanem akkor is lehet öröme az embernek, ha mások számára talán borzalmasnak tűnik a dolga, de ő tudja, Isten ott vele van, meg fogja segíteni és az a rossz át fog változni jóvá. Az apostolok cselekedeteiről írt könyv 16. része azt írja le, miként fogták el Pál apostolt és

nem Istent dicsérő zsoltárokat énekeltek. Tudjátok miért? Mert tudták, hogy amit tettek azzal a kislánnyal, az jó cselekedet volt. Ezt Isten is látta és segíteni fog nekik a börtönből megszabadulni. Minket is érhet bánat, megbántás, rossz dolog. De ha hiszed, hogy az egész életed Isten előtt van, akkor azt is tudod, Ő nemsokára ki is vesz majd ebből, úgy, mint a Bibliában Pált és Szilászt, akiket földrengéssel szabadított meg láncaikól és a börtönből.

Nagyigmándi hírek

Ez év január 28-án, immár harmadik alkalommal került megrendezésre a Nagyigmándi Református Bál. Közel százhusz vendég érezhette jól magát az alkalmon, melyen idén is a császári Mocsári Trió szolgáltatta a zenét. A nyitó műsorban a református női kórus énekelt néhány vidám éneket, majd Pócze László és Pócze Gyöngyi verses-táncos előadásában gyönyörködhattünk. A nyitó műsor végén közösen énekeltük a már hagyományossá váló „Megkötöm magamat” kezdetű éneket. A jó hangulatú este hajnali 4-ig folytatódott. A bál bevétele idén is a gyülekezet beruházásait és misszióját segítik elő. Köszönjük minden támogatóknak a segítségnyújtást!

Nagyigmándi templom

Befejeződött a Nagyigmándi református Templom felújításának adminisztratív munkája is. A februári helyszíni szemlén az MVH képviselői mindent rendben találtak, ennél fogva a 2011. novemberében beadott végelszámolási kérelem elfogadásra és kifizetésre került. Ez úton is szeretnénk köszönetet mondani a Dúnántúli Református Egyházkerületnek a hitelkeret biztosításáért, valamint az Ann-Tony Kft-nek az adminisztrációs munka bonyolításáért és a folyamatos tanácsadásáért.

AZ ANYAKÖNYVBEN OLVASTUK

Ács: eltemették Farkas Lászlónét; Dr. Szepesi Andrásné; Szőnyi Ferencné
Bana-Bábolna: Megkereszteltük, és konfirmációi fogadalmat tett: Choi Yong Tai
 Eltemettük: Balázs Erzsébet Ildikót, Mohácsi Jánost
Csép: eltemették Pogrányi Imrét
Császár, keresztele: Bagócsi Noémi Zsuzsanna
 Temetés: Zsebő László
Ete: eltemették Farkas Józsefet
Nagyigmánd: eltemettük: Viola Sándornét és Eke Antalnét
Vérteskethely, temetés: Túró József

JÖVŐKÉP BIZOTTSÁG

A Zsinati Tanács idei első ülésén megválasztották az Egyházi Jövőkép Bizottság tagjait. Az ad hoc bizottságot a Zsinat 2011. novemberi ülésén hozták létre, hivatalból tagja a hat állandó zsinati bizottság elnöke, melléjük kilenc tagot választott meg most a Zsinati Tanács. Név szerint: Bereczky Ildikó harkányi lelkész, Dr. Dienes Dénes sárospataki gyűjteményi igazgató, tanszékvezető egyetemi tanárt, Dr. Enghy Sándor egyetemi tanárt, Dr. Lovas András Budapest-gazdagréti lelkészt, Dr. Módos László orvos egyetemi tanárt, Dr. Patkó Gyulát, a Miskolci Egyetem rektorát, Dr. Varga Pétert, Harmathy András szigetszentmiklósi lelkipásztort és Tökéczki Ilona miskolci presbitert, egyetemi oktatót. Az ad hoc bizottság feladata a szeptemberi balatonszárszói, tematikus ülésen felvetett kérdések, problémák feldolgozása és továbbvitele lesz, javaslattevő jelleggel. Az Egyházi Jövőkép Bizottságnak 2012. szeptember 30-ig kell majd elkészítenie előterjesztésének első munkaváltozatát.

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna Bokod, Csép, Császár, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlöd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2854 Dad, Fő u. 28. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök 2941 Ács, Fő u.71.

Szerkesztőség: 2853 Kömlöd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 **email.: hethatarlap@freemail.hu**

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető Internet elérhetőség: **www.hethatar.refdunantul.hu**

ISSN 1417 - 7641